

Σταυρός και Ανάσταση

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σάββας Αλεξάνδρου, Διευθυντής Περιφερειακού Γυμνασίου Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου,
Συνεργάτης Ι. Μ. Λεμεσού

Η μητέρα μας Ορθόδοξη Εκκλησία μέσα στα πλαίσια του λειτουργικού της χρόνου μας καλεί και φέτος μέσα σε αντίξοες συνθήκες λόγω της πανδημίας που ενέσκηψε να βιώσουμε μυστικά, εσωτερικά το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού. Κατ' αρχάς να τονίσουμε πως η περίοδος αυτή που διανύουμε είναι περίοδος συνυφασμένη με τον πόνο, την αρρώστια, την μόνωση, τον θάνατο. Από θεολογική άποψη η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται ως σταυρός.

Ο Άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος αναλύοντας την έννοια και την πραγματικότητα του σταυρού, όπως την βιώνει η Ορθόδοξη Ανατολή επισημαίνει ανάμεσα στ' άλλα και τα ακόλουθα: «Σταυρός εισίν αι θλίψεις, αι ασθένειαι, οι πειρασμοί». Σταυρός είναι οι θλίψεις, οι αρρώστιες, οι στενοχώριες. Επισημαίνει δε παρακάτω: «Εάν ταύτα πάντα εν υπομονή πολλή υποφέρωμεν, τα του Χριστού παθήματα μιμούμεθα και δοξάζωμεν διά αυτών τον Πατέρα ημών και Θεόν ως υιοί Αυτού χάριτι και συγκληρονόμοι Χριστού». Αν λοιπόν διερχόμαστε αυτή τη δοκιμασία χωρίς

μεμψιμοιρία, με υπομονή, τότε γινόμαστε μιμητές των παθημάτων του Χριστού και μ' αυτόν τον τρόπο δοξάζουμε τον Θεόν πατέρα μας ως γνήσια παιδιά Του ως συγκληρονόμοι Χριστού.

Οι θεοφόροι Πατέρες τονίζουν: «Πάσης θλίψεως τέλος εστίν η χαρά και παντός κόπου η ανάπαυσις και πάσης ατιμίας η δόξα». Την κάθε θλίψη διαδέχεται η χαρά, τον κάθε κόπο η ανάπαυση και κάθε εξουδένωση στο τέλος παραχωρεί τη θέση της στη δόξα. Μ' αυτό το σκεπτικό με αισιοδοξία και καρτερία οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό τον σταυρό. Έτσι λοιπόν στα σπίτια μας όπως πολύ σωστά επιτάσσει ο νόμος, για το δικό μας καλό αλλά και το καλό των γύρω μας καλούμαστε να ζήσουμε τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού.

Ο Άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος λέει κάτι ιδιαίτερα επίκαιρο στις μέρες μας: «Δέσποτα και Κύριε μου, τις ειμί εγώ, ότι κατήλθες, εσταυρώθης και απέθανες δι' εμέ ίνα με απαλλάξης από της φθοράς και του θανάτου». Λέει λοιπόν χαρακτηριστικά. Μέσα στην ησυχία του σπιτιού σου μπορείς να προσευχηθείς στον Χριστό λέγοντας. «Ποιος είμαι εγώ που για χάρη μου έγινες άνθρωπος, πέθανες πάνω στον σταυρό και όλα αυτά για να με απαλλάξεις από τη φθορά και τον θάνατο; Αν, τονίζει, απευθύνεις από καρδιάς αυτό το λόγο στον Χριστό τότε «ευρήσεις Αυτόν, εναγκαλιζόμενον σε μυστικώς και κατασπαζόμενον και χαριζόμενον σοι πνεύμα ευθές». Τότε λοιπόν θα τον νιώσεις να σε αγκαλιάζει και να σε ασπάζεται και να σου χαρίζει πνεύμα ευθές.

Είναι γνωστό πως τον σταυρό διαδέχεται πάντα η Ανάσταση. Η Ανάσταση του Χριστού είναι το μεγαλύτερο θαύμα που έκανε επί της γης ο Κύριος. Ακριβώς πάνω σε αυτό το θαύμα στηρίχτηκε η εκκλησία Του. Τόσο το μαρτύριο του αίματος, όσο και το μαρτύριο της συνειδήσεως απορρέουν από το θαύμα της Αναστάσεως. Οι

Άγιοι που μαρτύρησαν κατά τον καιρό των διωγμών και υπέμειναν τον σταυρό των διώξεων, των κακουχιών και αυτόν ακόμα τον θάνατο, το έπρατταν, γιατί γνώριζαν πως θα ακολουθούσε και γι' αυτούς η Ανάσταση. Το ίδιο και όλοι οι Άγιοι που αρνήθηκαν τις χαρές του κόσμου τούτου και ασπάστηκαν τον εμφιλόσοφο βίο. Το έκαναν ακριβώς, γιατί πίστευαν στην Ανάσταση. Ο Ορθόδοξος θεανθρωποκεντρικός υπαρξισμός των Πατέρων της Ανατολής, εκφραστής της υπέρτατης αισιοδοξίας διατείνεται διά του στόματος του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά: «Ὡσπερ γὰρ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη οὕτω καὶ πάντες οἱ κατὰ Χριστὸν ζήσαντες». Ὅπως ακριβώς ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε έτσι και αυτοί όλοι που έζησαν κατά Χριστόν. Μπροστά σ' αυτό το γεγονός ο σταυρός με την έννοια των θλίψεων, των ασθενειών, των πειρασμών υποχωρεί. Είναι ακριβώς με αυτό το σκεπτικό που οι θεοφόροι πατέρες, όπως λέχθηκε και προηγουμένως, αποφαινόνται: «Πάσης θλίψεως τέλος ἐστὶν ἡ χαρὰ καὶ παντὸς κόπου ἡ ἀνάπαυσις καὶ πάσης ατιμίας ἡ δόξα». Ἔτσι, λοιπόν, και εμεῖς αισιόδοξα και σωστά αντιμετωπίζοντας την όλη κατάσταση να περιμένουμε και το τέλος της. Χριστός Ανέστη.

<https://bit.ly/2yKHGyGH>